

Original Article

The antidiabetic effect of L-carnitine in rats: the role of nitric oxide system

Hajian-Shahri SH¹, Hajinezhad MR^{2*}, Jahantigh M³, Miri HR⁴

1- Graduated from the Faculty of Veterinary Medicine, University of Zabol, Zabol, I. R. Iran.

2- Department of Basic Veterinary Sciences, Faculty of Veterinary Medicine, University of Zabol, Zabol, I. R. Iran.

3- Department of Pathobiology, Faculty of Veterinary Medicine, University of Zabol, Zabol, I. R. Iran.

4- Department of Laboratory Sciences, School of Medicine, Torbat Heydariyeh University of Medical Sciences, Torbat Heydariyeh, I. R. Iran.

Received July 16, 2016; Accepted September 10, 2017

Abstract:

Background: Nowadays, the use of L-carnitine in the treatment of diabetes is increasing. This study was conducted to investigate the effect of co-administration of L-arginine (precursor for the synthesis of nitric oxide) and nitro-L-arginine (nitric oxide synthesis inhibitor) on antidiabetic activity of L-carnitine in diabetic rats.

Materials and Methods: In this study, 50 male rats weighing 180-201g were divided into five groups: (1) non diabetic control rats; (2) untreated diabetic rats; (3) diabetic rats treated with L-carnitine 300 mg/kg (4); diabetic rats treated with L-carnitine 300 mg/kg + L-arginine 300 mg/kg; and (5) diabetic rats treated with L-carnitine (300 mg/kg) + nitro-L-arginine (1mg/kg). Type 1 diabetes was induced by a single intraperitoneal injection of 110 mg/kg body weight alloxan. After 30 days, liver malondialdehyde levels, lipid profile, serum glucose, and glycated hemoglobin serum levels were measured.

Results: Blood glucose, liver enzymes, glycated hemoglobin, and liver malondialdehyde levels significantly decreased in diabetic rats treated with L-carnitine compared to the untreated diabetic group ($P<0.05$). The co-administration of L-arginine and L-carnitine led to a significant decrease in glycated hemoglobin levels and serum glucose, in a manner similar to the group received only L-carnitine. Also, L-arginine and nitro-l-arginine had similar effects on liver lipid peroxidation and serum biochemical parameters.

Conclusion: The results suggest that the hypoglycemic effect of L-carnitine is mediated independently from nitric oxide pathways. The interaction between L-carnitine and L-arginine may not be synergistic. So, their combined administration is not recommended for the diabetic patients.

Keywords: Diabetes mellitus, L- carnitine, Nitric oxide, Rats

* Corresponding Author.

Email: hajinezhad@uoz.ac.ir

Tel: 0098 915 333 0046

Fax: 0098 543 123 2250

Conflict of Interests: No

Feyz, Journal of Kashan University of Medical Sciences, December, 2017; Vol. 21, No 5, Pages 414-421

Please cite this article as: Hajian-Shahri SH, Hajinezhad MR, Jahantigh M, Miri HR. The antidiabetic effect of L-carnitine in rats: the role of nitric oxide system. Feyz 2017; 21(5): 414-21.

بررسی اثر ضد دیابتی الکارنیتین در موش‌های صحرایی: نقش سیستم نیتریک اکسید

شقايق حاجيان شهرى^۱ ، محمد رضا حاجي نژاد^۲ ، مهدى جهانبيخ^۳ ، حميد رضا ميري^۴

خلاصه:

سابقه و هدف: امروزه کاربرد الکارنیتین در درمان دیابت رو به افزایش است. در این مطالعه تاثیر تجویز همزمان پیش‌ساز نیتریک اکسید (الآرژین) و مهارکننده سنتز نیتریک اکسید (نیترو ال آرژین) بر اثر ضد دیابتی الکارنیتین بررسی شده است.

مواد و روش‌ها: تعداد ۵۰ سر موش صحرایی نر با وزن ۱۸۰-۲۰۱ گرم به پنج گروه تقسیم شدند: شاهد سالم؛ شاهد دیابتی؛ دیابتی تحت تیمار با الکارنیتین (۳۰۰ mg/kg)؛ دیابتی تحت تیمار با الکارنیتین (۳۰۰ mg/kg) و ال آرژین (۳۰۰ mg/kg) و دیابتی تحت تیمار با الکارنیتین (۳۰۰ mg/kg) و نیترو ال آرژین (۳۰۰ mg/kg). دیابت نوع ۱ به وسیله تزریق آلوکسان (۱۱۰ mg/kg, Ip) القا شد.

پس از گذشت ۳۰ روز، مالون دی‌آلدید بافت کبد، پروفایل لیپیدی، گلوکز و هموگلوبین گلیکه سرم اندازه‌گیری شد.

نتایج: در گروه تحت تیمار با الکارنیتین، گلوکز سرم، آنزیم‌های کبدی، هموگلوبین گلیکه سرم و مالون دی‌آلدید بافت کبد نسبت به گروه شاهد دیابتی کاهش یافت ($P < 0.05$). اثر تجویز همزمان الکارنیتین و ال آرژین، بر گلوکز و هموگلوبین گلیکه سرم، مشابه اثر تجویز الکارنیتین بود. پیش‌ساز و مهارکننده سنتز نیتریک اکسید، اثرات مشابهی بر شاخص‌های بیوشیمیایی سرم و مالون دی‌آلدید بافت کبد داشتند.

نتیجه‌گیری: اثر ضد دیابتی الکارنیتین احتمالاً به طور مستقل از ال آرژین و سیستم نیتریک اکسید اعمال می‌شود. الکارنیتین و ال آرژین احتمالاً اثر هم‌افزایی ندارند و تجویز همزمان آنها به بیماران دیابتی توصیه نمی‌شود.

واژگان کلیدی: دیابت، الکارنیتین، نیتریک اکسید، موش صحرایی

دو ماهنامه علمی- پژوهشی فیض، دوره بیست و یکم، شماره ۵، آذر و دی ۱۳۹۶، صفحات ۴۲۱-۴۱۴

مقدمه

امروزه گرایش به سوی مکمل‌های غذایی که عوارض جانبی کمتری دارند، روزبه روز بیشتر می‌شود. الکارنیتین ماده‌ای با ساختار مشابه اسید آمینه و عملکرد شبیه ویتامین است. این ماده در کبد از اسیدهای آمینه لیزین و متیونین ساخته شده و موجب فعال شدن پیروات دهیدروژنаз و افزایش کاتابولیسم گلوکز می‌شود [۱]. در صورتی که بیماران مبتلا به سرطان عوارض قلبی یا خستگی شدید داشته باشند، به آنها مصرف روزانه مکمل‌های حاوی ۵۰ میلی‌گرم کارنیتین به ازای هر کیلوگرم وزن بدن توصیه می‌شود [۲]. ال کارنیتین انتقال اسیدهای چرب به میتوکندری و اکسیداسیون اسیدهای چرب را افزایش می‌دهد. این ماده اثر آنتی‌اسیدانی قوی در بافت عضله دارد؛ از این‌رو، پژوهشگران استفاده از مکمل ال کارنیتین را برای جلوگیری از آتروفی بافت عضلاتی در افراد مسن توصیه می‌کنند. الکارنیتین برای بهبود متابولیسم قلب مفید است. در یک بررسی، تجویز الکارنیتین برای بیماران دیابتی تپش غیرعادی قلب را کاهش داد [۳]. آرژینین یک اسید آمینه ضروری و پیش‌ساز نیتریک اکسید (NO) است. این اسید آمینه رگ‌های خونی را متنفس می‌کند و در پاک‌سازی رادیکال‌های آزاد، رهاسازی هورمون رشد، افزایش کلسترول خوب سرم و تنظیم متابولیسم چربی نقش دارد [۴]. مطالعات جدید نشان داده است آرژینین با فعال‌سازی ماکرو‌فازهای سبب کاهش رشد سلول‌های سرطانی شده و کارایی داروهای ضد سرطان را افزایش می‌دهد

دیابت یا بیماری قند شایع‌ترین اختلالات متابولیکی است.

در این بیماری انسولین به میزان کافی از پانکراس ترشح نمی‌شود و یا سلول‌های بدن به انسولین پاسخ نمی‌دهند. بیماری دیابت ارتباط نزدیکی با بیماری‌های قلبی و عروقی دارد و از شایع‌ترین علل مرگ-ومیر در کشورهای صنعتی و در حال توسعه است [۵]. عوارض جانبی گسترده داروهای شیمیایی سبب شده پژوهشگران به دنبال یافتن داروهای جایگزین برای درمان و یا پیشگیری از دیابت باشند. تاکنون اثر ویتامین‌های گوناگون و داروهایی همچون مهارکننده‌های آنژیم تبدیل کننده آنزیوتانسین، سولفونیل اوردها، لیپوئیک اسید، متفورمین و ملاتونین در درمان دیابت بررسی شده است [۶، ۷].

^۱ دانش‌آموخته دکتری حرفه‌ای دامپزشکی، دانشکده دامپزشکی دانشگاه زابل، زابل، ایران

^۲ استادیار، گروه علوم پایه دامپزشکی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه زابل، زابل، ایران

^۳ دانشیار، گروه پاتوپیولوژی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه زابل، زابل، ایران

^۴ استادیار، گروه علوم آزمایشگاهی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تربت حیدریه، تربت حیدریه، ایران

* لشانی نویسنده مسئول:

زابل، دانشگاه زابل، دانشکده دامپزشکی، گروه علوم پایه
دوره‌ی پیش‌ساز، ۰۵۴۳۱۲۳۲۲۵۰، تلفن: ۰۹۱۵۳۳۰۰۴۶

پست الکترونیک: hajinezhad@uoz.ac.ir

تاریخ دریافت: ۱۳۹۵/۴/۲۶ تاریخ پذیرش نهایی: ۱۳۹۶/۶/۱۹

روش القای دیابت تجربی در موش‌ها
موش صحرایی نر با تزریق درون صفاقی آلوکسان دیابتی شدند. پودر آلوکسان (سیگما) در آب مقطر حل شد. محلول تهیه شده با دوز ۱۱۰ mg/kg به صورت داخل صفاقی تزریق شد. برای اطمینان از دیابتی شدن موش‌ها میزان قند خون آن‌ها پس از خون-گیری از دم و توسط دستگاه گلوكومتر کنترل شد. موش‌هایی که سطح گلوكز ناشای خون آن‌ها بیشتر از ۱۴۰ mg/dL بود، به عنوان موش‌های دیابتی در نظر گرفته شدند [۲۰]. بعد از ۳۰ روز از قلب موش‌ها خون‌گیری انجام شده و پارامترهای بیوشیمیابی سرم سنجش شد. برای سنجش کلسترول تام، تری گلیسرید، لیپوپروتئین با چکالی بالا (HDL-C) از کیت‌های بیوشیمیابی (پارس آزمون، تهران) استفاده شد [۲۱]. پروتکل این پژوهش براساس قوانین بین‌المللی در مورد حیوانات آزمایشگاهی و سند مربوط به کمیته اخلاق در پژوهش‌های علوم پزشکی تصویب و به انجام رسید (شماره سند: ۰۱-۱۰۶-BP-QP).

اندازه‌گیری گلوكز سرم و میزان گلیکوزیلاسیون هموگلوبین در پایان دوره آزمایش پس از بیهوشی با دی‌ایل اتر از همه موش‌ها به روش داخل قلبی خون‌گیری انجام شد و از EDTA به عنوان ماده ضدانعقاد استفاده گردید. سرم پس از جداسازی در میکروتیوب‌های یک میلی‌لیتری ریخته شده و تا زمان انجام آزمایش در دمای ۸۰-درجه سانتی‌گراد نگهداری شد. میزان گلوكز سرم موش‌های ناشتا در زمان صفر (زمان شروع آزمایش) با استفاده از گلوكومتر و در پایان آزمایش توسط کیت بیوشیمیابی پارس آزمون اندازه‌گیری شد. درصد هموگلوبین گلیکه با استفاده از کروماتوگرافی تعویض یونی (کیت هموگلوبین گلیکه، شرکت بیوسیستم اسپانیا) در طول موج ۴۱۵ نانومتر در مقابل آب مقطر اندازه‌گیری شد [۲۲].

اندازه‌گیری سطح بافتی مالون دی‌آلدئید در پایان آزمایش نمونه‌های کبد همراه با بافر تریس هموژنیزه شده و محلول هموژنیزه سانتریفیوژ شد. تمام مراحل ذکر شده در دمای ۴ درجه سانتی‌گراد و در سردرخانه دانشکده دامپزشکی زابل انجام شد. پس از پایان مرحله سانتریفیوژ، محلول شفاف بالایی از بقیه محلول جدا شده و برای سنجش میزان مالون دی‌آلدئید بافتی استفاده شد. مالون دی‌آلدئید بافت کبد به وسیله تعیین مقدار مواد واکنش‌دهنده با تیوباربیتوریک اسید و دستورالعمل کیت (انزان شیمی، تهران) انجام شد. اساس این کیت اندازه‌گیری MDA به روش تیوباربیتوریک با استفاده از

[۸]. اسید آمینه آرژنین توسط گروهی از آنزیم‌ها به نام نیتریک اکسید ستاز به نیتریک اکسید تبدیل می‌شود. نیتریک اکسید یک مولکول کوچک چربی‌دوست با نیمه عمر کوتاه است که در کنترل فرایندهای فیزیولوژیک و حفظ هموستاز بدن نقش دارد [۹]. برخی از اعمال فیزیولوژیک نیتریک اکسید عبارتند از تنظیم تونوسیته عروقی [۱۰]، انتقال پام‌های عصبی [۱۱]، تنظیم عملکرد پلاکت‌ها [۱۲]، تنظیم فعالیت سیستم ایمنی [۱۳] و تکامل رویان [۱۴]. به تازگی مشخص شده است که نیتریک اکسید می‌تواند سلول‌های بدن را در برابر اکسیدان‌ها محافظت کند [۱۵]. در بیماران دیابتی کاهش کارکرد سیستم دفاع آنتی‌اکسیدانی و افزایش تولید رادیکال‌های آزاد شرایط را برای بروز استرس اکسیداتیو فراهم می‌کند [۱۶]. مالون دی‌آلدئید یکی از شاخص‌های پراکسیداسیون لبیدی است. برخی از محققین معتقدند اندازه‌گیری میزان مالون دی‌آلدئید در سرم و بافت کبد می‌تواند به عنوان یکی از شاخص‌های استرس اکسیداتیو استفاده شود [۱۷]. با توجه به خواص آنتی‌اکسیدانی ال‌کارنین و ال‌آرژنین، در این مطالعه اثر تجویز خوراکی این دو ماده بر میزان گلوكز خون و پراکسیداسیون لبید در موش‌های صحرایی دیابتی بررسی شد. همچنین، در مطالعه حاضر برای نخستین بار اثر حفاظتی تجویز توام ال‌کارنین و ال‌آرژنین نسبت به تجویز هر یک به‌نهایی مقایسه شد.

مواد و روش‌ها

در این مطالعه تجربی ۵۰ سر موش صحرایی نر نژاد ویستار با وزن ۱۸۰-۲۰۱ گرم به پنج گروه تقسیم شدند: گروه ۱؛ شاهد سالم، گروه ۲؛ شاهد دیابتی، گروه ۳ دیابتی تحت تیمار با ال‌کارنین (۳۰۰ mg/kg)، گروه ۴؛ دیابتی تحت تیمار با ال‌کارنین (۳۰۰ mg/kg) و ال‌آرژنین (۳۰۰ mg/kg) و گروه ۵؛ دیابتی تحت تیمار با ال‌کارنین (۳۰۰ mg/kg) و مهارکننده سنتز نیتریک اسید، نیترو ال‌آرژنین (۱ mg/kg). تعداد موش‌ها در هر گروه با توجه به مقالات مشابه انتخاب شد [۱۸]. موش‌های صحرایی با تزریق داخل صفاقی آلوکسان (۱۱۰ mg/kg) دیابتی شدند. ال‌آرژنین، ال‌کارنین و نیترو ال‌آرژنین از شرکت سیگما (ایالات متحده) خریداری شد. برای تهیه همه محلول‌ها از سرم فیزیولوژی استفاده شد. به موش‌های گروه شاهد سرم فیزیولوژی با استفاده از سرنگ مخصوص گاواظ به مدت ۳۰ روز خوارانده شد. دوز محلول‌ها بر اساس مطالعات قبلی و بررسی‌های اولیه انتخاب شد [۱۹]. آنزیم‌های کبدی ALT و AST با استفاده از دستگاه اتوانالایزر (Selectra pro M) و با توجه به دستورالعمل کیت‌های شرکت پارس آزمون سنجش شد.

(300 mg/kg) سطح گلوكز سرم به طور معنی‌دار نسبت به گروه دیابتی بدون درمان کاهش یافت (جدول شماره ۱) ($P<0.05$). در پایان دوره مطالعه گلوكز سرم در گروهی که ال آرژینین را همراه با ال کاربینین دریافت کرده بودند، به طور معنی‌داری کمتر از گروه دیابتی بدون درمان بود (جدول شماره ۱) ($P<0.05$). سطح گلوكز سرم در گروهی که مهارکننده سنتز نیتریک اکسید را همراه با ال کاربینین دریافت کرده بودند، تفاوت معنی‌داری با گروه دریافت‌کننده ال کاربینین نداشت. سطح هموگوین گلیکه سرم در گروه تحت تیمار با ال کاربینین و ال آرژینین از گروه دیابتی بدون درمان کمتر بود (نمودار شماره ۱) ($P<0.05$). در گروه دیابتی تحت تیمار با ال کاربینین میزان تری‌گلیسرید و کلسترول سرم از گروه دیابتی بدون درمان کمتر بود ($P<0.05$). همچنین، ال کاربینین میزان HDL سرم را نسبت به گروه دیابتی بدون درمان افزایش داد (جدول شماره ۲) ($P<0.05$). تجویز ال کاربینین به تنهایی نسبت به تجویز همزمان ال کاربینین و ال آرژینین اثر بیشتری در کاهش مالون دی‌آلدئید بافت کبد داشت (نمودار شماره ۲) ($P<0.05$). میزان آنزیم‌های کبدی در حیوانات تحت تیمار با ال کاربینین به طور معنی‌داری کمتر از گروه دیابتی بدون درمان بود ($P<0.05$). میزان آنزیم‌های کبدی در گروه‌هایی که به ترتیب پیش‌ساز و مهارکننده سنتز نیتریک اکسید را همراه با ال کاربینین دریافت کرده بودند، به طور معنی‌داری از گروه سوم (گروه دریافت‌کننده ال کاربینین) بالاتر بود (جدول شماره ۲).

جدول شماره ۱- گلوكز ناشایی موش‌های صحرابی در گروه‌های

آزمایشی تحت تیمار

گروه‌های آزمایشی	غلظت سرمی گلوكز	غلظت سرمی گلوكز
روز صفر (dL)	(mg/dL)	(mg/dL)
92.2 ± 6.1	88.8 ± 4.6	شاهد سالم
دیابتی بدون درمان	90.3 ± 3.9	
ال کاربینین	97.4 ± 4.6	(300 mg/kg)
دیابتی	96.5 ± 4.7	(300 mg/kg)
ال کاربینین و ال آرژینین	95.2 ± 5.2	(300 mg/kg)
		(1 mg/kg)

در هر ستون عددی که با حروف تامشاhe b, c نشان داده شده‌اند، دارای اختلاف معنی‌دار هستند ($P<0.05$).

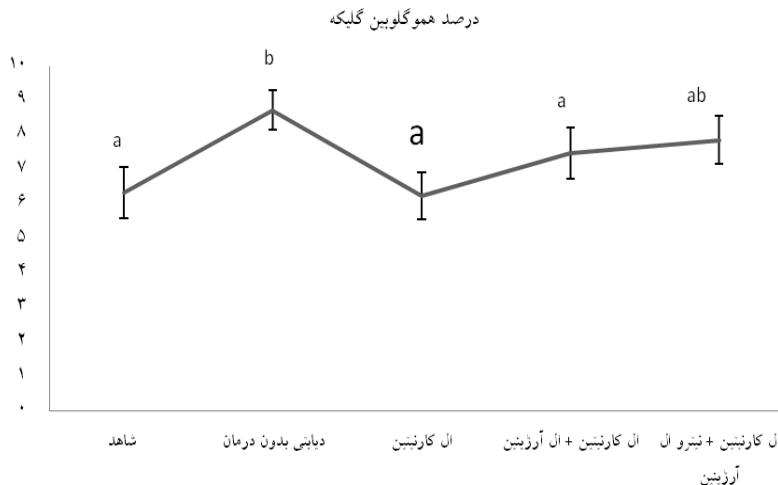
اسپکتروفتومر است که توسط Ohkawa و همکاران در سال ۱۹۹۷ شرح داده شده است [۲۳]. براساس دستورالعمل کیت، $100\text{ }\mu\text{l}$ میکرولیتر از بافت کبد هموژنیزه، آب مقطر دیونیزه و کلرید سدیم $0.9\text{ }\mu\text{l}$ درصد (به نسبت حجمی ۱:۱) داخل لوله آزمایش ریخته شد. لوله آزمایش به مدت 40 دقیقه در دمای 37°C درجه سانتی‌گراد نگهداری شد. سپس، با استفاده از یک میلی‌لیتر HCL $0.8\text{ }\mu\text{l}$ محلول کلرواستیک $12\text{ }\mu\text{l}$ درصد بود، واکنش متوقف گردید. پس از اضافه کردن یک میلی‌لیتر محلول تیوباریتوريک اسید $1\text{ }\mu\text{l}$ درصد، محلول به مدت 20 دقیقه جوشانده شده و در دمای اتاق سرد گردید. محلول سرد شده به مدت 30 دقیقه، $3000\text{ }\mu\text{l}$ دور در دقیقه، سانتریفیوژ شد. جذب نوری محلول در طول موج 532 nm نانومتر با استفاده از دستگاه اسپکتروفتومر (UNICO UV/VIS-2100) سنجش شد [۲۴].

تجزیه و تحلیل آماری داده‌ها

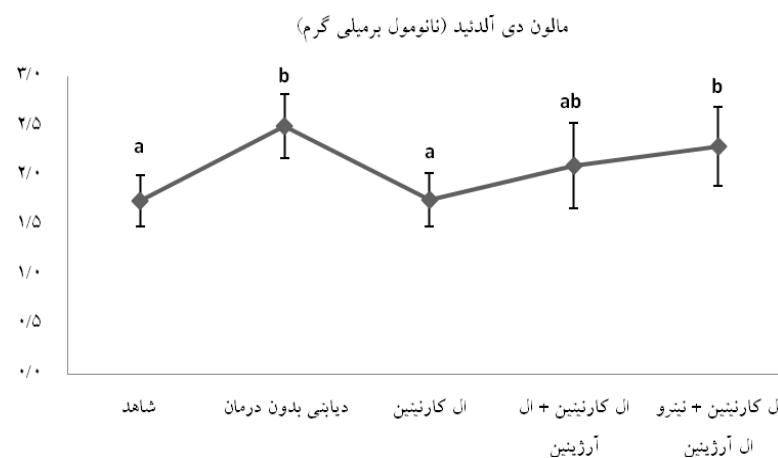
میانگین پارامترهای بیوشمیابی سرم در تیمارهای مختلف با استفاده از آزمون آماری MANOVA مقایسه شد. برای بررسی همگنی کواریانس‌ها از آزمون M باکس استفاده شد. همچنین، Tukey همه مقایسه‌های دوگانه بین تیمارها با استفاده از آزمون One-Comparison شد. گلوكز سرم و مقدار مالون دی‌آلدهید بافت کبد در پایان آزمایش در تیمارهای مختلف با استفاده از آزمون SPSS نسخه ۲۳ برای تجزیه و تحلیل آماری داده‌ها استفاده شد. تمام نتایج به صورت میانگین±انحراف معیار بیان شد و $P<0.05$ به عنوان سطح معنی‌داری مشخص گردید.

نتایج

آزمون M باکس نشان داد که کواریانس پارامترهای بیوشمیابی سرم در بین تیمارهای مختلف تفاوت معنی‌داری ندارد ($P=0.120$). تجزیه و تحلیل واریانس چند متغیره (MANOVA) نشان داد که میانگین پارامترهای بیوشمیابی خون بین تیمارهای مورد آزمایش معنی‌دار است ($\text{Wilkslambda}<0.001, F=36.538, P<0.001$). طور ویژه هریک از پارامترهای بیوشمیابی در بین تیمارهای مختلف باهم مقایسه شدند (جدول شماره ۱). در پایان دوره آزمایش در گروه دیابتی تحت تیمار با ال کاربینین

نمودار شماره ۱- بررسی میزان هموگلوبین گلیکید در گروههای آزمایش

در هر ستون اعدادی که با حروف نامتشابه a,b,c نشان داده شده‌اند، دارای اختلاف معنی‌دار هستند ($P<0.05$).

نمودار شماره ۲- سطح مالون دی‌آلدئید بافت کبد در گروههای آزمایش

در هر ستون اعدادی که با حروف نامتشابه a,b,c نشان داده شده‌اند، دارای اختلاف معنی‌دار هستند ($P<0.05$).

جدول شماره ۲- پارامترهای بیوشیمیایی سرم در مرحله دوم آزمایش

دیابتی	سال			
(۳۰۰ mg/kg) آل کاربین (Al carbonyl)	(۳۰۰ mg/kg) آل کاربین (Al carbonyl)	(۳۰۰ mg/kg) آل کاربین (Al carbonyl)	دیابتی بدون درمان	شاهد
۱۲۸ ^b ±۹/۵	۱۳۰ ^b ±۸/۸	۸۴/۹ ^a ±۱۰/۶	۱۴۰ ^b ±۹/۳	۸۸/۲ ^a ±۱۱/۱
۱۸۸/۳ ^b ±۱۱/۴	۱۸۷/۷ ^b ±۹/۸	۱۱۰ ^a ±۱۱/۸	۱۹۵/۴ ^b ±۹/۶	۱۱۲/۶ ^a ±۱۰/۶
۱۰/۳ ^b ±۳/۵	۱۹/۳ ^c ±۶/۱	۲۹/۴ ^a ±۴/۹	۸/۷ ^b ±۱	۴۰/۶۱ ^a ±۶
۲۲۶/۴ ^b ±۱۰/۷	۲۰۲ ^b ±۹/۲	۱۶۵/۸ ^c ±۹/۳	۲۱۲/۴ ^b ±۷/۵	۱۰۴/۲ ^a ±۵/۶
۲۳۷/۴ ^b ±۱۰/۲	۲۴۰ ^b ±۸/۱	۲۰۲/۱ ^c ±۱۰/۹	۲۴۸/۸ ^b ±۱۰/۵	۱۳۵/۲ ^a ±۱۰/۵

کلسترول (mg/dL)
تری‌گلیسرید (mg/dL)
HDL-C (mg/dL)
AST (U/L)
ALT (U/L)

در هر ستون اعدادی که با حروف نامتشابه a,b,c نشان داده شده‌اند، دارای اختلاف معنی‌دار هستند ($P<0.05$).

بحث

امروزه گرایش به سوی ساخت داروهای جدید با کارابی بیشتر و عوارض جانبی کمتر در حال گسترش است. خواص آنتی-اکسیدانی الکاربینین و نقش آن در کاهش عوارض دیابت، در مطالعات قبلی ثابت شده است. در بررسی حاضر تجویز خوراکی الکاربینین سبب کاهش معنی دار گلوكز و هموگلوبین گلیکه سرم موش‌های صحرایی دیابتی شد. همچنین، تجویز الکاربینین توانست میزان هموگلوبین گلیکه را که شاخص تغیرات درازمدت قندخون است، به طور معنی داری کاهش دهد. نتایج این بررسی با نتایج مطالعات قبلی هم خوانی داشت [۲۶، ۲۵]. الکاربینین با افزایش انتشار تسهیل شده گلوكز به درون سلول و فعال کردن برخی آنزیم‌های مسیر گلیکولیز نقش مهمی در کاهش قند خون دارد [۲۷]. در بررسی حاضر تجویز پیش‌ساز سنتز نیتریک اکسید، اثر واضحی بر قند خون نداشت، همچنین، تجویز مهارکننده سنتز نیتریک اکسید همراه با الکاربینین نتوانست اثر هیپوگلیسمیک الکاربینین جلوگیری کند. در مطالعات قبلی تجویز خوراکی ال-آرژنین به بیماران دیابتی به مدت ۶۰ روز (سه بار در روز و هر بار به میزان ۲ گرم) تاثیری بر قند خون و هموگلوبین گلیکوزیله و ظرفیت آنتی-اکسیدانی سرم نداشت [۲۸]. در بررسی ما تجویز همزمان ال-آرژنین همراه با الکاربینین قند خون را به میزان کمتر (در مقایسه با تجویز الکاربینین به تنهایی) کاهش داد. احتمالاً تجویز همزمان این دو ماده سبب کاهش جذب هر دو از دستگاه گوارش و اختلال در عملکرد آنها می‌شود. در مطالعه حاضر تجویز خوراکی الکاربینین میزان کلسترول و تری‌گلیسرید را نسبت به گروه دیابتی بدون درمان کاهش داد، اما با این وجود، میزان پارامترهای گروه دیابتی به طور معنی داری بیشتر از موش‌های صحرائی سالم بود. تجویز الکاربینین با دوز 300 mg/kg آنزیم‌های کبدی AST و ALT را نسبت به گروه دیابتی به طور معنی دار کاهش داد. آمینوتانسفرازها مانند AST و ALT حساس‌ترین و پرصرف‌ترین آنزیم‌های تشخیصی کبد هستند. این آنزیم‌ها به طور معمول داخل سلول‌های کبدی قرار دارند، زمانی که کبد دچار آسیب می‌شود سلول‌های کبدی آنزیم‌ها را وارد چریان خون می‌کنند. بالارفتن سطح آنزیم‌ها در خون نشانه آسیب کبدی است. کاهش آنزیم‌های کبدی در گروه دریافت‌کننده الکاربینین نشان می‌دهد. الکاربینین نه تنها اثر مخرب بر بافت کبد ندارد، که می‌تواند سبب کاهش آسیب کبدی شود؛ البته اثبات این فرضیه نیازمند تحقیقات بیشتر است. مطالعات Hino و همکاران نشان داد تجویز الکاربینین می‌تواند آسیب مغزی ناشی از هیپوگلیسمی را در موش صحرایی کاهش دهد. همچنین، بررسی بیوشیمیابی نشان داد میزان تشکیل

نتیجه گیری

یافته‌های این پژوهش نشان می‌دهد الکاربینین در مقایسه با ال-آرژنین اثر بیشتری در کاهش عوارض ثانویه بیماری دیابت دارد. با توجه به نتایج مطالعه حاضر تجویز همزمان این دو ماده به بیماران دیابتی توصیه نمی‌شود. پیشنهاد می‌شود در بررسی‌های آینده اثر الکاربینین بر فعالیت آنزیم‌های آنتی-اکسیدان مانند کاتالاز و سوپراکسید دی‌سوموتواز بررسی شود.

از همکاری اعضای محترم آن گروه و نیز کارکنان مرکز پژوهش حیوانات آزمایشگاهی دانشگاه زابل قدردانی به عمل می‌آید.

تشکر و قدردانی

هزینه‌های انجام این مطالعه توسط گروه علوم پایه دانشکده دامپزشکی دانشگاه زابل تامین گردیده است. بدین وسیله

References:

- [1] Carlsson PO, Schwarcz E, Korsgren O, Le Blanc K. Preserved β -Cell Function in Type 1 Diabetes by Mesenchymal Stromal Cells. *Diabetes* 2015; 64(2): 587-92.
- [2] Bosetti C, Franchi M, Nicotra F, Asciutto R, Merlino L, La Vecchia C, et al. Insulin and other antidiabetic drugs and hepatocellular carcinoma risk: a nested case-control study based on Italian healthcare utilization databases. *Pharmacoepidemiol Drug Safety* 2015; 24(7): 771-8.
- [3] Tabatabaei-Malazy O, Atlasi R, Larijani B, Abdollahi M. Trends in publication on evidence-based antioxidative herbal medicines in management of diabetic nephropathy. *J Diabetes Metab Disord* 2016; 15(1): 1.
- [4] Parandak K, Arazi H, Khoshkhahesh F, Nakhostin-Roohi B. The Effect of Two-Week L-Carnitine Supplementation on Exercise-Induced Oxidative Stress and Muscle Damage. *Asian J Sports Med* 2014; 5(2): 123.
- [5] Cruciani RA, Dvorkin E, Homel P, Culliney B, Malamud S, Shaiova L, et al. L-carnitine supplementation for the treatment of fatigue and depressed mood in cancer patients with carnitine deficiency: a preliminary analysis. *Ann NY Acad Sci* 2004; 1033: 168-76.
- [6] Kobayashi A, Masumura Y, Yamazaki N. L-Carnitine Treatment for Congestive Heart Failure. Experimental and clinical study. *Jpn Circ J* 1992; 56(1): 86-94.
- [7] Sorlin A, Briand G, Cheillan D, Wiedemann A, Montaut-Verient B, Schmitt E, et al. Effect of L-Arginine in One Patient with Peroxisome Biogenesis Disorder due to PEX12 Deficiency. *Neuropediatrics* 2016; 47(3): 179-81.
- [8] Cao Y, Feng Y, Zhang Y, Zhu X, Jin F. L-Arginine supplementation inhibits the growth of breast cancer by enhancing innate and adaptive immune responses mediated by suppression of MDSCs in vivo. *BMC Cancer* 2016; 16(1): 1.
- [9] Förstermann U, Sessa WC. Nitric oxide synthases: regulation and function. *Eur Heart J* 2012; 33(7): 829-37.
- [10] Lidder S, Webb AJ. Vascular effects of dietary nitrate (as found in green leafy vegetables and beetroot) via the nitrate-nitrite-nitric oxide pathway. *Br J Clin Pharmacol* 2013; 75(3): 677-96.
- [11] Campos AC, Piorino EM, Ferreira FR, Guimarães FS. Increased nitric oxide-mediated neurotransmission in the medial prefrontal cortex is associated with the long lasting anxiogenic-like effect of predator exposure. *Behav Brain Res* 2013; 256: 391-7.
- [12] Pimentel AM, Pereira NR, Costa CA, Mann GE, Cordeiro VS, de Moura RS, et al. L-arginine-nitric oxide pathway and oxidative stress in plasma and platelets of patients with pre-eclampsia. *Hypertension Res* 2013; 36(9): 783-8.
- [13] Rios EC, de Lima TM, Moretti AI, Soriano FG. The role of nitric oxide in the epigenetic regulation of THP-1 induced by lipopolysaccharide. *Life Sci* 2016; 147: 110-6.
- [14] Wu G, Bazer FW, Satterfield MC, Li X, Wang X, Johnson GA, et al. Impacts of arginine nutrition on embryonic and fetal development in mammals. *Amino Acids* 2013; 45(2): 241-56.
- [15] Solini A, Rossi C, Duranti E, Taddei S, Natali A, Virdis A. Saxagliptin prevents vascular remodeling and oxidative stress in db/db mice. Role of endothelial nitric oxide synthase uncoupling and cyclooxygenase. *Vasc Pharmacol* 2016; 76: 62-71.
- [16] Rahimi R, Nikfar S, Larijani B, Abdollahi M. A review on the role of antioxidants in the management of diabetes and its complications. *Biomed Pharmacother* 2005; 59(7): 365-73.
- [17] Chen J, Zeng L, Xia T, Li S, Yan T, Wu S, et al. Toward a biomarker of oxidative stress: a fluorescent probe for exogenous and endogenous malondialdehyde in living cells. *Analytical Chemistry* 2015; 87(16): 8052-6.
- [18] Al-Rubiey FK. Effect of L-carnitine and meloxicam treatment on testicular Leydig cell numbers of varicocelized rats. *Middle East Fertil Soc J* 2012; 17(1): 47-53.
- [19] Petruzzella V, Baggetto LG, Penin F, Cafagna F, Ruggiero FM, Cantatore P, et al. In vivo effect of acetyl-L-carnitine on succinate oxidation, adenine nucleotide pool and lipid composition of synaptic and non-synaptic mitochondria from cerebral hemispheres of senescent rats. *Arch Gerontol Geriatr* 1992; 14(2): 131-44.
- [20] Hajinezhad MR, Davari SA, Esmaeli Zadeh S, Miri HR, Akbari M. Protective effect of hydro alcoholic extract from Prosopis farcta leaves on lipid peroxidation of serum and liver tissue in diabetic rats. *J North Khorasan Univ Med Sci* 2015; 7(2): 267-78. [in Persian]
- [21] Ashraf H, Heydari R, Nejati V, Ilkhanipoor M. Preventive Effect of Berberis Integerrima on the Serum Levels of Glucose and Lipids in Streptozotocin (STZ)-Induced Diabetes in Rats. *JFUMS* 2012; 2(3): 148-55. [in Persian]

- [22] Hajinezhad MR, Shapari A, Hajian Shahri S, Sarani F, Salehimoghadam M. Effect of Hydroalcoholic Extract of Berberis Vulgaris Root on Serum Levels of Glucose, Malonddehyde and HbA1c in Diabetic Rats. *J Neyshabur Univ Med Sci* 2015; 3(3): 21-8. [in Persian]
- [23] Ohkawa H, Ohishi N, Yagi K. Assay for lipid peroxides in animal tissues by thiobarbituric acid reaction. *Anal Biochem* 1979; 95(2): 351-8.
- [24] Hajinezhad M, Esmaeel Zadeh Bahabadi S, Miri H, Davari I, Darvish Sargazi M. Effect of Hydroalcoholic Extract of Prosopis farcta Pod on Liver Histopathology and Malondialdehyde Level in Streptozotocin Diabetic Rats. *Horizon Med Sci* 2015; 21(1): 31-6. [in Persian]
- [25] Malone JI, Cuthbertson DD, Malone MA, Schocken DD. Cardio-protective effects of carnitine in streptozotocin-induced diabetic rats. *Cardiovasc Diabetol* 2006; 5(1): 1.
- [26] Rahbar AR, Shakerhosseini R, Saadat N, Taleban F, Pordal A, Gollestan B. Effect of L-carnitine on plasma glycemic and lipidemic profile in patients with type II diabetes mellitus. *Eur J Clin Nutr* 2005; 59(4): 592-6.
- [27] Mingrone G, Greco AV, Capristo E, Benedetti G, Giancaterini A, Gaetano AD, et al. L-carnitine improves glucose disposal in type 2 diabetic patients. *J Am Coll Nutr* 1999; 18(1): 77-82.
- [28] Jablecka A, Bogdanski P, Balcer N, Cieslewicz A, Skoluda A, Musialik K. The effect of oral L-arginine supplementation on fasting glucose, HbA1c, nitric oxide and total antioxidant status in diabetic patients with atherosclerotic peripheral arterial disease of lower extremities. *Eur Rev Med Pharmacol Sci* 2012; 16(3): 342-50.
- [29] Hino K, Nishikawa M, Sato E, Inoue M. L-carnitine inhibits hypoglycemia-induced brain damage in the rat. *Brain Res* 2005; 1053(1): 77-87.
- [30] Sharifi A, Ghaderpanahi M, Mazhari S. The effect of L-carnitine on serum nitric oxide level and angiotensin converting enzyme activity in STZ-Induced diabetic and normal rats. *Iran J Diabetes Lipid* 2007; (3): 225-34.